

rimeligt, at de Befolkningslag, der maatte foretrække at indtage de paagældende Maaltider i andre Lokaler end de kommunale Spiselokaler, selv afholder den derved opstaaede Merudgift, ligesom det maa fremhæves, at en saadan Særordnings Gennemførelse vil kunne være til Fordel for private Restaurationsvirksomheder og lign., som af Forholdene er bragt i Vanskeligheder.

Planerne for Gennemførelsen af saadanne udvidede Folkebespisningsordninger bør udarbejdes af Kommunalbestyrelsen i Tilslutning til de almindelige Ordninger og søges godkendt samtidig med disse, selvom den ekstraordinære Ordning først skal indføres, naar Behov derfor opstaar, for at denne Bespisningsordning i givet Fald kan gennemføres med kortest muligt Varsel.

Til § 5.

Der haves ingen Oversigt over, i hvilket Omfang Folkebespisningsordninger kan forventes gennemført og benyttet af Befolkningen, hvorfor det ikke kan angives, hvilke Udgifter der herved vil komme til at paahvile Statskassen.

Til § 6.

Da man er ude af Stand til at skønne over, for hvor langt et Tidsrum der kan paaregnes at være Trang til Gennemførelsen af Folkebespisningsordninger, har man foreløbigt begrænset Lovens Gyldighed til Udgangen af Marts Maaned 1942, dog saaledes at Loven, hvis de nuværende vanskelige Forhold maatte ophøre før dette Tidspunkt, kan ophæves forinden ved kgl. Anordning.